

РЕШЕНИЕ

№ 1356

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10683** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №4214 от 23.09.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 5909/2024 г., по описа на Софийския районен съд, СРС-НО, 94-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № 23-4332-014337/14.07.2023 г., издадено от началника на сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП на С. Б. С. е наложено кумулативно установеното административно наказание: „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган (АНО), чрез процесуалния му представител-юрк. М., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

Наведените касационни основания са за нарушение закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила -чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че съставеният акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаденото въз основа на него НП отговарят на изискванията на закона и съдържат всички изискуеми реквизити, както и че не са допуснати съществени нарушения на разпоредбите на ЗАНН. Изводът на СРС за допуснато нарушение се основавало единствено на допуснатата техническа грешка в медицинския талон, която можело да се санира, чрез останалите доказателствени материали по делото, вкл. и предвид датата на връчване на талона. По делото било безспорно установено, че нарушителят не се е явил по собствена преценка във ВМА и не е дал кръвни проби, като умишлено е предприел това поведение на бездействие, целящо единствено и само избягването на отговорност. Заявено е и искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност, ако съдът отхвърли жалбата, се прави възражение за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред АССГ, юрк. М. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Акцентира, че водачът сам е заявил, че е ползвал наркотични вещества, независимо дали това е станало два или три дни преди проверката. В този смисъл отказът му следвало да се цени единствено като опит за избягване на по-нататъшна наказателна отговорност, в случай, че се установи наличие на наркотични вещества с кръвен тест. Акцентира върху обстоятелството, че технически сгрешената в талона дата (относно месеца, бел на съдията) не е станала реално причина за непровеждането на кръвно изследване, тъй като водачът не е посетил лечебното заведение, а още по-малко имало отказ от лечебното заведение да вземе проба, поради сгрешения в талона месец. Липсата на активно поведение сочела на съставомерно поведение.

Ответникът по жалбата - С. Б. С., се представлява от адв. Б., която оспорва жалбата по съображения, изложени в писмения отговор. Заявява и искане за присъждане на разноски.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура, дава заключение за оставяне в сила на оспореното решение, като валидно допустимо и правилно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от легитимирана страна, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 26.06.2023 г. около 02:10 часа жалбоподателят С. С. управлявал личния си лек автомобил марка „М.“, модел „Аутлендър“ с рег. [рег.номер на МПС] на територията на [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. В автомобила пътувала и свидетелката М. М.. Пред № 28 на [улица], С. бил спрян за извършване на проверка от служители на 01 РУ - СДВР - полицейски инспектор, младши експерт, и младши инспектор, назначени като ППГ 220. У полицейските служители възникнали съмнения, че водачът на автомобила е употребил алкохол и/или наркотични вещества и техни аналози и повикали за съдействие екип на СДВР - ОПП, за да бъде тестван същия за употреба на наркотични вещества и техни аналози, както и за употреба на алкохол. На място били изпратени екип на ОПП - СДВР. Служителите на ОПП - СДВР разяснили на С., че следва да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества и техни аналози, както и за употреба на алкохол. Водачът се съгласил да му бъде извършена проба с техническо средство - дрегер за употреба на алкохол, като пробата била отрицателна, но отказал да му бъде извършена проба с Дръг Тест 5000 с фабричен номер ARME 0069 за употреба на наркотични вещества и техни аналози, като заявил пред полицейските служители, че няколко дни преди това е имал рожден ден и е употребил наркотични вещества. Полицейските служители разяснили последиците от отказа му да бъде тестван за употреба на наркотични вещества и техни аналози. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 113559/26.06.2023 г. , с указание да се яви във ВМА за извършване на медицинско и химическо изследване в срок до 40 минути от

връчването на талона. Т. за медицинско изследване бил връчен в 03.30 часа на 26.06.2023 г. При попълване на талона за медицинско изследване свидетелят М. И. допуснал техническа грешка като в графа „начало на проверката“ посочил 02:40 часа на 26.05.2023 г. На 26.06.2023 г. е съставен АУАН серия ГА № 927721/26.06.2023 г., с който на С. е повдигнато административнонаказателно обвинение за извършено нарушение на чл. 174 ал. 3 пр. 2 ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на свидетелите П. П. и П. П. и бил предявен на нарушителя за запознаване със съдържанието му, който го подписал, като посочил, че има възражения, без да ги конкретизира. В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН срещу съставения АУАН не са депозираны възражения.

На 26.06.2023 г. в 03:27:55 часа С. подал до „Национална служба за пътна помощ“ към СНЦ „Съюз на българските автомобилисти“ заявка за репатриране на лекия автомобил, след което автомобилът бил репатриран от адрес [населено място], [улица] пред Руското посолство до [населено място],[жк].

На 26.06.2023 г. във ВМА не били взети биологични проби на С. за извършване на химико - токсикологично лабораторно изследване за установяване употребата на наркотични вещества и техни анализи.

На 14.07.2023 г. Д. Д. - началник на 03 сектор „Административно обслужване“ към ОПП, СДВР, издала оспореното пред СРС НП.

За да отмени НП въззивната инстанция е приела, че извършването на административното нарушение, за което е санкциониран нарушителят, не е доказано. Този извод е аргументиран с обстоятелството, че в талона за медицинско изследване е допусната техническа грешка, като е посочена дата на извършване на проверката - 26.05.2023 г., т.е. един месец преди реалната дата на проверката (26.06.2023 г.). Според решаващия съд от представените по делото доказателства не можело да се направи категоричен и несъмнен извод, че непредоставянето на биологични проби от страна на нарушителя се дължи на нежеланието и на отказа му да предостави такива, а не на отказ на лечебното заведение да извърши медицинско изследване, предвид закъснялото с един месец (съобразно датата на проверката, посочена в талона за медицинско изследване) явяване на С. във ВМА.

Решението е валидно и допустимо, но неправилно.

Съставът на административното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП визира два вида откази - за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта. Нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда две форми на изпълнително деяние - отказ за извършване на проверка и неизпълнение на предписание на контролния орган, които могат да бъдат съотнесени както спрямо проверката за употреба и концентрация на алкохол в кръвта, така и спрямо тази за употреба на наркотични вещества или техни аналози. В чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са инкорпорирани различните способности за установяване употребата и концентрацията на алкохол в кръвта - изпробване с техническо средство или чрез изследване с доказателствен анализатор, или чрез медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Следователно санкционира се отказа на водача да му бъде извършен тест с техническо средство и неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта.

Съставомерен от обективна и субективна страна е отказът на водача, а не резултатът: извършен ли е успешно, съотв. по каква причина не е извършен успешно тест с техническо средство и кръвен тест за наркотични вещества. Отказът може да се прояви в действие и/или бездействие. В случая отказът се изразява в непосещаването на указаното лечебно заведение-ВМА. Само при активно поведение от страна на водача и неизвършване на кръвния тест по независещи от него причини би отпаднала съставомерността на деянието, поради липса на вина.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, предмет на административнонаказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, същият е притежавал качеството „водач на МПС“. С. е бил поканен да бъде изпробван за употреба чрез доказателствен анализатор, но е отказал. Не е предприел и действия за изпълнение на предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, като не се е

явил в лечебното заведение за даване на кръвна проба.

Като е приел обратното, СРС е постановил неправилно решение, което следва да се отмени, а НП-да се потвърди.

При този изход на спора, предмет на делото, основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение-чл.63д, ал.4 ЗАНН. При съобразяване с осъществената защита, проведеното едно съдебно заседание с участието на процесуалния представител-юрисконсулт, фактическа и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждението в минималния установен в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ размер-80 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл.222, ал.1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №4214/23.09.2024 г., постановено по административнонаказателно дело №5909/2024 г. по описа на Софийския районен съд, вместо което постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4332-014337/14.07.2023 г., издадено от началника на сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП на С. Б. С. е наложено кумулативно установеното административно наказание: „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

ОСЪЖДА С. Б. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: